

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-26504 נרקיס פתרונות אריזה בע"מ ואח' נ' ברדה ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יאיר דלוגין

נרקיס פתרונות אריזה בע"מ

תובעים

נגד

איתי ברדה

נתבעים

העתק החלטה מפרוטוקול שניתנה בבית משפט מיום 02 יוני 2024, כ"ה אייר תשפ"ד

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

פסק דין

מדובר בתביעה כספית על סך של 90,704 ₪ ותביעה שכנגד על סך 112,000 ₪ בהמשך לשירות משפטי שהעניק הנתבע לתובעת, כפי שיפורט להלן.

בעקבות שירות משפטי קודם של הנתבע עבור התובעת במסגרת תיק הוצל"פ, נזקקה התובעת שוב לשירותיו של הנתבע.

הוסכם בין הצדדים כי הנתבע יפעל להגיש לביצוע בהוצל"פ שתי המחאות על סך של כ-30,000 ₪ שנמסרו לתובעת על ידי חברה שהייתה חייבת לה כספים שתקרא להלן: "החייבת".

הסכם שכר הטרחה נוצר במסגרת התכתבויות בדוא"ל, שבין הנתבע ולבין מנהל התובעת, מר דן שמעון.

כך, כתב הנתבע לשמעון ביום 28.2.16: "יש להתחיל לפתוח תיק. האגרות 1.5% לערך מסכום השיק. יש להכין בקשה למתן עיקולים בטרם אזהרה, עלותה 2,000 ₪ בצירוף מע"מ, שכר הטרחה 20 אחוז מהגבייה ואו מכל סכום שייסגר בהסכם פשרה".

על כך השיב לו שמעון עדו באותו היום: "צא לדרך כמה שיותר זריז ותעדכן אותי תודה. 20% הינם מהגבייה בלבד".

לאחר מכן כותב הנתבע לשמעון בהמשך היום: "שוב, אגרה 1.5 אחוז מסכום התביעה, לאחר מכן

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-26504 נרקיס פתרונות אריזה בע"מ ואח' נ' ברדה ואח'

תיק חיצוני:

1 מגיש בקשה למתן עיקולים בטרם אזהרה, עלותה 2,000 ₪ בצירוף מע"מ. מכל שקל שיגבה אני
2 לקוח (כך במקור. צריך להיות לוקח) 20 אחוז בצירוף מע"מ (כך במקור צריך להיות מע"מ), אם
3 נתת לי הוראה לרדת מהתיק מהכל (כך במקור צ"ל כנראה מכל) סיבה, גם אז אתה מחויב לשלם
4 שכן אני עובד בהתאם להצלחה, כל הדיונים עלי כדי להוכיח את עצמי, הכל עליי".

5

6 למחרת היום, 29.2.16, כותב שמעון אל הנתבע: "תאשר לי בבקשה, התביעה על סך 230,000 ₪,
7 האגרה 3,450 ₪ לפקודת מי? בקשה למתן עיקולים 2,000 ₪ + מע"מ לפקודת מי? אני חייב ח"ן +
8 קבלה לכל המחאה שאני מוציא על שם נרקיס פתרונות אריזה בע"מ. עמלה 20% מכל שקל שיגבה
9 מהנתבע על חשבון החוב בלבד. מה קורה במידה והגענו להסכם פשרה לפני משפט? מה העמלה?
10 הוצאות שכ"ט עו"ד או כל הוצאה אחרת שיפסוק בית משפט יועברו לחב' נרקיס בלבד עליהן לא
11 תשולם עמלה. לא ברורה לי פסקה שהוספת במידה ונתתי לך הוראה לרדת מהתיק אז אני מחויב
12 לשלם. מה בדיוק וכמה?".

13

14 על כך משיב לו הנתבע עוד באותו היום: "ראשית כל השיקים על שמח (כך במקור הכוונה כנראה
15 על שמי), שכן מקבלים רק מזומן או שיק של עו"ד. בנוסף מאשר הכל! יד (כך במקור הכוונה
16 כנראה יחד) עם זאת שאתה פותח את התיק, נוסף ריבית ושכט טרחתי לכל התיק וכל שקל שאתה
17 משלם מתווסף לחוב. משמע, החייב באם שילם מיד ואיפס החוב שילם את כל ההוצאות הנלוות
18 מהכל אני לוקח עשרים אחוז בצירוף מע"מ. השכל הישר מלמד, כי כולם מתפשרים ולצערי
19 השופטים מעודדים זאת ואף כופים אך (כך במקור צ"ל כנראה את במקום אך) הצדדים ולכן ידינו
20 מצב שאני עיבד ועיבד (כך במקור הכוונה כנראה לעבוד ועובד) ללא כל תשלום בהסתמך כל (כך
21 במקור צ"ל כנראה על) הצלחה ובסוף אני מקבל טלפון "סגור לו את התיק" ומאחר ואתה הלקוח
22 אתה קובע, אך גם במקרה כזה או כל פשרה אתה מחויב לשלם 20 אחוז בצירוף מע"מ".

23

24 בעקבות סיכום הדברים הנזכר לעיל, פתח הנתבע תיק הוצל"פ לגביית שתי המחאות. בעקבות
25 כך, נוצר הסכם פשרה בין החייבת ולבין התובעת, שאין חולק כי כלל גם המחאות נוספות שטרם
26 הוגשו לביצוע אבל הגיע זמן פירעון, הסכם שלפיו סוכם שהחייבת תשלם לתובעת סה"כ 231,000
27 ₪ באופן הבא: 5,000 ₪ ישולמו עד 30.10.16 וכנגד תשלום זה יעוכבו כל ההליכים נגד החייבת
28 בתיק ההוצל"פ, החל מיום 30.11.16 עד 30.12.17 ישולם סך של 5,000 ₪ והחל מיום 1.1.18,
29 תשלם החייבת סך של 15,000 ₪ לכל חודש עד לסילוק החוב. עוד סוכם כי כל התשלומים יועברו
30 לחשבון הבנק של התובעת.

31

32 אין חולק כי החייבת שילמה 5,000 ₪ בלבד בגין הסכם הפשרה הנ"ל ואז הפסיקה לשלם.

33

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-26504 נרקיס פתרונות אריזה בע"מ ואח' נ' ברדה ואח'

תיק חיצוני:

1 גם אין חולק כי בעקבות כך, הגיש הנתבע בשם התובעת תביעה אישית נגד מנהל החברה החייבת,
2 כשהחייבת עצמה התווספה כנתבעת נוספת בתביעה. התביעה הוגשה על סכום של 231,000 ₪
3 והיא הוגשה בחודש מאי 2017.

4
5 אין חולק כי ביום 28.1.21, ניתן פסק דין על ידי בית המשפט שדן בתביעה הנ"ל (ת"א 49622-05-17)
6 ולפיו, חויבה החייבת ומנהל החייבת באופן אישי, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת 226,000 ₪
7 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל, כמו גם אגרת בית
8 משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 20,000 ₪.

9
10 אין חולק כי בסמוך לאחר מכן בחודש מרץ 2021, פתח הנתבע בשם התובעת תיק הוצל"פ נוסף
11 כנגד החייבת והפעם גם נגד המנהל שלה, בגין פסק הדין הנ"ל.

12
13 גם אין חולק כי מנהל החייבת הגיש ערעור על פסק הדין שניתן כנגדו והנתבע ייצג את התובעת
14 בהליכי הערעור אשר הסתיימו בפסק הדין שניתן ביום 22.3.22, במסגרתו הערעור נדחה והמערער
15 חויב בהוצאות התובעת בסך של 10,000 ₪.

16
17 אין חולק כי בעקבות כך פתח הנתבע בשם התובעת תיק ההוצל"פ הנוסף לגביית פסק הדין ואין
18 חולק כי בעקבות הליכים שניהל הנתבע נגבו לבסוף 324,708 ₪ אשר הועברו מלשכת ההוצל"פ
19 לחשבונו של הנתבע.

20
21 גם אין חולק כי לאחר מכן, העביר הנתבע מתוך הסכום הנ"ל אל התובעת, 185,000 ₪.

22
23 לאחר מכן, ביום 9.6.22, פנה שמעון אל הנתבע בדוא"ל וכתב לו שבהמשך לשיחתם מ-31.5.22,
24 הוא יודה על קבלת פירוט בקשר לתביעה נגד החייבת, קרי התגמולים שהתקבלו אצל הנתבע,
25 היתרה לתשלום, הוצאות הנתבע, התשלומים שהועברו לתובעת על חשבון וחשוב שכ"ט על פי
26 ההסכם + חשבונית מס וכל מידע רלוונטי נוסף וזאת לצורך סיום חשבון, ביקורת והנה"ח.

27
28 על כך ענה לו הנתבע: "קרן עליכם לקבל פחות עשרים אחוז ולבדוק הוצאות הכל ששולמי (כך
29 במקור צ"ל כנראה ששולמו) על ידי נכון להיום לאחר העברה הכספים החשבון חסום, ממתין
30 שישחררו. שלם את החוב בתיק הוצל"פ 300 אלף ₪ לערך והחשבון חסום, שכ"ט מעל מאה אלף
31 ₪ ולפיכך ערעור שהוגש". כעולה מן המפורט לעיל, קשה בכלל להבין מה נכתב נוכח ההתנסחות
32 הלא ברורה של הנתבע.

33
**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-26504 נרקיס פתרונות אריזה בע"מ ואח' נ' ברדה ואח'

תיק חיצוני:

ביום 21.7.22, פנה ב"כ התובעת עו"ד רוט, אל הנתבע במכתב וציין כי התובעת פנתה מספר פעמים לקבל את המסמכים הקשורים לתביעה, פירוט תגמולים, יתרה לתשלום, פירוט הוצאות, כספים שהועברו לתובעת, חישוב שכ"ט, חשבוניות מס וכל מידע וטרם התקבלו המסמכים והמידע הנ"ל והנתבע מתבקש בדחיפות להעביר את הכל.

ביום 27.7.22, השיב הנתבע עצמו למכתב זה וציין כי הוא מבקש מעו"ד רוט שיעביר ייפוי כוח שיעיד על כך שהוא מייצג כדן את התובעת, כי בתיק המדובר נעשו אינספור פעולות ואם יהיה צורך, הנתבע יוכיח עד כמה הכספים מגיעים כדן, כי לשיטתו של הנתבע התובעת קיבלה כספים ביתר ואין ספק כי אם תוגש תביעה לשכ"ט ראוי, הסכומים יעלו כפל כפליים לנוכח עשיית מלאכת הקודש שיצר הנתבע בתיק, כאשר ניתן פסק דין שעל פי הידוע לנתבע, משמש אבן דרך שמלמדים עליו במכללות ובאוניברסיטאות. עוד ציין הנתבע כי מנהל התובעת לא טרח להגיע לכל הדיונים בערעור. על מכתב זה הגיב עו"ד רוט עוד באותו היום, תוך כך שהוא מעביר ייפוי כוח בהתאם למבוקש.

ביום 14.8.22, פנתה התובעת אל הנתבע במכתב וציינה כי סוכם על שכ"ט בסך 20% מהגבייה בתיק בתוספת מע"מ, כך ששכר הטרחה לו זכאי הנתבע עומד על 75,982 ₪ כולל מע"מ ולפיכך, היה על הנתבע להעביר אל התובעת 248,726 ₪ ותחת זאת הועברו 185,000 ₪ בלבד. לפיכך, דרשה התובעת מהנתבע להעביר לה את היתרה בסך 63,726 ₪, אחרת תוגש תביעה.

על מכתב זה ענה הנתבע באמצעות בא כוחו עוד באותו היום, שם צוין כי על פי הסכם שכר הטרחה בגין הליכי הוצל"פ שננקטו נגד החייבת, סוכם על 20% + מע"מ מסכום הגבייה או הסכם פשרה וזאת עבור נקיטת הליכי הוצל"פ.

עוד נטען כי לאחר מכן ולאחר שהנתבע פעל נמרצות, נחתם הסדר פשרה, במסגרתו התובעת וויתרה, בניגוד לעצת הנתבע, על ערבות אישית של מנהל החייבת ולפיכך היה על התובעת לשלם במועד חתימת הסכם הפשרה 54,054 ₪ וזאת בהתאם להסכם שכר הטרחה שנכרת.

כן נטען כי לא רק שהסכום הנ"ל לא שולם, אלא שבדיעבד התברר כי כספים הועברו לשמעון והוא לא דיווח עליהם לנתבע וכי משפעלה התובעת בניגוד לעצת הנתבע, נוצר הצורך להגיש תביעה אישית נגד מנהל החייבת, דבר שגרם לניהול הליכים במשך שנים עד שניתן פסק דין וגם לאחר מכן נוהלו הליכי ערעור.

כן נטען כי כידוע למר שמעון, נוהלו שיחות בנוכחותו עם הנתבע לגבי הצעות פשרה מצד החייבת

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-26504 נרקיס פתרונות אריזה בע"מ ואח' נ' ברדה ואח'

תיק חיצוני:

ובכל אותו זמן הנתבע יידע אותו כי בגין הייצוג בבתי המשפט, שכר טרחתו לא יפחת מסך של מאה אלף ₪ בתוספת מע"מ והתובעת לא הודיעה לו על התנגדותה לכך מעולם.

כן נטען כי בהתאם לכך זכאי הנתבע ל-54,054 ₪ + 117,000 ₪ ובסה"כ 171,054 ₪. מאחר והנתבע שילם עבור התובעת אגרות והוצאות שונות, החוב מגיע ל-175,000 ₪ ובהתאם לכך, התובעת ומר דן נדרשים לשלם לנתבע את הסכום הנ"ל, אחרת תוגש תביעה.

בחודש נובמבר 22, הגישה התובעת את התביעה הנוכחית, בה היא עותרת לחייב את הנתבע לשלם לה 80,704 ₪ מעבר לאותם 185,000 ₪ שכבר הועברו וכן 10,000 ₪ בגין עוגמת נפש.

התובעת מסתמכת על הסכם שכ"ט שדיבר על 20% + מע"מ מסכום הגבייה. התובעת טוענת כי רק לאחר שליחת מכתב ב"כ התובעת, נשלחה תגובה, שבה לראשונה נטען כי הנתבע הודיע כביכול ששכר הטרחה לא יפחת מסך של 100 אלף ₪ וכי לא ניתנה הודעת התנגדות מעולם על ידי התובעת. התובעת טוענת כי מדובר בטענה שאינה ממין העניין וגם אינה נכונה.

הנתבע הגיש כתב הגנה וטען, בין היתר, כי עבור ההליכים המשפטיים שנקט מעבר לתיק הוצל"פ הראשון, הוא דרש מאה אלף ₪ ושמעון לא הביע כל הסתייגות מדרישה זו, כי גם לפי החישוב לשיטת התובעת, יתרת הכספים כביכול שהיא הייתה אמורה לתבוע לפי שיטתה, הוא נמוך יותר מאשר הסכום שתבעה.

כן נטען כי בהינתן הסכם הפרשה שהושג בתיק הוצל"פ הראשון, מגיע לנתבע 54,054 ₪ וכי בעבור ניהול התיק בבית משפט שלום ובבית המשפט המחוזי, דרש הנתבע מאה אלף ש"ח בתוספת מע"מ ומנהל התובעת ידע על כך ורק הבטיח שהנתבע יפוצה באופן נדיב.

הנתבע גם הגיש תביעה שכנגד לתשלום 112,000 ₪. בתביעה שכנגד נטען כי עבור תיק הוצל"פ הראשון מגיע 54,054 ₪ ובנוסף 117,000 ₪ כולל מע"מ עבור התביעה בבית משפט השלום והערעור במחוזי, לרבות פתיחת תיק הוצל"פ השני ובנוסף 4,000 ₪ עבור אגרות והוצאות שהתובע הוציא עבור התובעת ובסך הכל 175,000 ₪ כאשר מסכום זה יש להפחית 63,000 ₪ עקב סכומים שגבה הנתבע מהתובעת ועל כן, יתרת החוב הוא 112,000 ₪. התובעת בתביעה שכנגד מכחישה את כל טענות התובע שכנגד וחוזרת על טענותיה.

היום שמעתי את עדותו של המומחה כדריה, שמונה מטעם בית המשפט כדי לתת חוות דעת לגבי שכר הטרחה הראוי עבור הטיפול בתביעה לבית משפט שלום, בערעור למחוזי ובניהול תיק

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-26504 נרקיס פתרונות אריזה בע"מ ואח' נ' ברדה ואח'

תיק חיצוני:

1 ההוצל"פ השני. כמו כן, שמעתי את עדותם וחקירתם של שמעון ושל הנתבע. הושמעו סיכומים
2 בעל פה קצרים מיד בתום שמיעת העדים.

3
4 לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולחומר שלפני – נחה דעתי כי יש לקבל את התביעה באופן
5 חלקי ויש לדחות את התביעה שכנגד.

6
7 אני סבור שבהינתן הפרשנות שיש לתת להסכם שכר הטרחה שנוצר בין הצדדים בהתכתבות
8 בדוא"ל לפני פתיחת תיק ההוצל"פ הראשון ובהינתן ההתנהגות של הנתבע לאחר מכן, יש להגיע
9 למסקנה ששכר הטרחה שלו זכאי הנתבע עומד על 20% + מע"מ מהסכום שנגבה בפועל ואשר
10 עומד על 324,708 ₪ בתוספת 5,000 ₪ ששולמו בגין הסדר הפרשה שהושג בטרם הגשת התביעה
11 האישית כנגד מנהל החייבת.

12
13 אין ספק כי בעת שהושג הסיכום בהתכתבות שבין הנתבע למר שמעון, מדובר היה בפתיחת תיק
14 הוצל"פ תחילה בגין שתי המחאות מתוך כנראה סדרת המחאות שכללה כנראה המחאות נוספות
15 שטרם הגיע מועד פירעון.

16
17 על כן, מה שעמד על הפרק באותו שלב היה בהחלט הגשת ההמחאות לביצוע. יחד עם זאת, לאחר
18 שנפתח תיק ההוצל"פ וגם לאחר שהושג הסכם פשרה במסגרתו, שכלל כבר את מלוא החוב, קרי
19 גם המחאות נוספות, לא עמדה החייבת בהסכם ושילמה 5,000 ₪ בלבד מתוך 231,000 ₪.

20
21 באותו השלב הוחלט בעצת הנתבע, להגיש תביעה לבית משפט נגד מנהל החייבת באופן אישי וזאת
22 משכנראה לא ניתן היה להיפרע מהחייבת עצמה. ככל שהנתבע כתוצאה מכך סבר שהוא זכאי
23 לשכ"ט נוסף, או שיש לשנות את הסדר שכר הטרחה, היה חייב להודיע על כך למנהל התובעת
24 ולאפשר לו להחליט אם הוא מסכים או לא מסכים לתשלום שכ"ט נוסף בגין התביעה לבית
25 המשפט.

26
27 מדובר במושכלות יסוד בהתנהלות של עורך דין מול לקוח. אין חולק כי הדבר לא נעשה. הנתבע
28 עצמו אינו טוען שבשלב זה פנה אל שמעון והציג בפניו את הברירה שעומדת בפניו כפי שתיארתי
29 אותה לעיל.

30
31 אם מבחינת הנתבע, הסכם שכר הטרחה כלל רק ייצוג בתיק ההוצל"פ, ברור שבטרם מתן טיפול
32 משפטי נוסף, היה חייב נתבע לתת הודעה לתובעת ולאפשר לה את הברירה האם לשכור את
33 שירותיו לצורך הגשת התביעה, או לפנות לעורך דין אחר. כאמור, הדבר לא נעשה ולא התקבל כל

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-26504 נרקיס פתרונות אריזה בע"מ ואח' נ' ברדה ואח'

תיק חיצוני:

1 הסבר מניח את הדעת מהנתבע מדוע.

2

3 לא רק שהדבר לא נעשה באותו שלב, אלא שהדבר לא נעשה גם לא לפני הגשת הערעור וגם לא
4 לאחר הערעור ובעת פתיחת תיק ההוצל"פ השני.

5

6 הנתבע אמנם טען היום בעדותו כי בשלב שלאחר הגשת התביעה לבית משפט ועת הוצעו הצעות
7 פשרה על ידי החייבת, הוא אמר לשמעון שההליכים הנוספים יעלו לא פחות ממאה אלף ₪, אולם
8 גם לפי גרסתו, הדבר לא נעשה בטרם הגשת התביעה, אלא רק במהלכה.

9

10 שמעון מכחיש מכל וכל שהנתבע פנה אליו באמירה כזאת לגבי כר טרחה בסך של לא פחות ממאה
11 אלף ₪ או בכל אמירה דומה.

12

13 עדותו של שמעון בעניין זה הייתה אמינה עלי והיא עדיפה עלי על פני גרסתו של הנתבע ודי בכך
14 כדי שאני אגיע למסקנה שבשום שלב לא הודיע הנתבע לתובעת על שכר טרחה נוסף שהוא מבקש
15 כדי לנהל את ההליכים הנוספים.

16

17 אלא שמעבר לאמון שאני רוחש לעדותו של שמעון, תמיכה למסקנתי ניתן למצוא במספר עניינים
18 נוספים.

19

20 ראשית, בעובדה שאין כל ראייה ממשית לכך שהנתבע פנה אל שמעון וביקש ממנו לשלם בעקבות
21 הסכם הפשרה בתיק ההוצל"פ הראשון, את שכר הטרחה המוסכם בסך של 20% + מע"מ

22

23 לפי עדות הנתבע והפרשנות שלו את הסכם שכר הטרחה, הוא היה זכאי ל-20% + מע"מ כבר עם
24 חתימת הסכם שכר הטרחה וללא קשר לשאלה האם החייבת תשלם אם לאו את הסכומים
25 שהתחייבה לשלם באותו הסכם. לשיטתו, היה זכאי אפוא ל-20% + מע"מ מ-231,000 ₪ והיה זכאי
26 לכך כאמור מיד עם חתימת ההסכם בחודש אוקטובר 2016.

27

28 מדוע אם כן אין ראייה כלשהי לכך שהנתבע פנה כבר אז אל שמעון כדי לקבל את שכר הטרחה,
29 שלפי גרסתו לא היה קשור בכלל להמשך ההליכים שנקט, ושביגים לפי גרסתו היה אמור לקבל
30 סכום נוסף בנפרד של לפחות 100,000 ₪? לא ברור וגם בעדותו של הנתבע, כשנשאל בעניין זה
31 היום, לא סיפק דבר שמתקרב לתשובה שמניחה את הדעת. הנתבע אגב לא פנה אל התובעת לקבל
32 את שכר הטרחה הנ"ל גם לא חודשים ולא שנים לאחר שנחתם הסכם שכר הטרחה, אלא גבה
33 לראשונה שכר טרחה מהתובעת רק לאחר שכספי הגבייה מהחייבת נכנסו לחשבון.

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-26504 נרקיס פתרונות אריזה בע"מ ואח' נ' ברדה ואח'

תיק חיצוני:

עובדה זו מסמנת שהנתבע עצמו התייחס להסכם שכר הטרחה הראשון כחל גם על המשך ההליכים שנקט.

זאת ועוד - הנתבע לא מצא לנכון להעלות על הכתב את הסיכום הנטען של אותם מאה אלף ₪ + מע"מ לפחות כגרסתו, למרות שכן מצא לנכון להעלות על הכתב את הסכם שכר הטרחה הראשוני, גם אם לא בהסכם מסודר, באמצעות התכתבות בדוא"ל. איך ייתכן שלאחר סיכום כה משמעותי של הסדר שכר טרחה חדש ונוסף, על סכום משמעותי, לא מצא לנכון הנתבע לשלוח אל שמעון ולו דוא"ל קצר המעלה על הכתב את הסיכום. גם כאן לא סיפק הנתבע הסבר מניח את הדעת.

אם לא די בכך, הנתבע נתן שתי גרסאות סותרות, פעם אחת טען כי יידע את שמעון אודות שכר הטרחה שיעמוד על לפחות 100,000 ₪ ופעם אחרת טען כי סוכם על 100,000 ₪ (מדויק, לא לפחות).

אוסף כי עצם הגרסה שלפיה נאמר לשמעון ששכר הטרחה יהיה מאה אלף ₪ + מע"מ לפחות, גם היא נשמעת בלתי סבירה. ממתי נוקבים רק בסכום מינימלי של שכ"ט כשמסמכים עם לקוח שכר טרחה, ללא קביעת הגבול העליון של שכר הטרחה ואפילו ללא קביעת הפרמטרים שישמשו לקביעת הגבול העליון. נדמה שהדברים מדברים בעד עצמם ביחס למהימנות הגרסה של הנתבע בעניין זה.

עוד עניין שמעיד על חוסר המהימנות של גרסת הנתבע הנה העובדה שמחד טען הנתבע כי יידע את שמעון כי על ההליכים הנוספים תשלם התובעת לפחות 100,000 ₪ + מע"מ ומעולם לא הייתה התנגדות לכך ומאידך לאחר מכן טען כי בתגובה לאותה הודעה שמעון הבטיח לפצות אותו בצורה נדיבה.

מעבר לכך שגם כאן יש שתי גרסאות שונות, יש לשים לב כי בכל גרסותיו, הנתבע עצמו מעולם לא טען כי שמעון נתן הסכמה פוזיטיבית להודעתו בדבר שכר הטרחה בסך של 100,000 ₪ + מע"מ עבור ההליכים הנוספים.

הנתבע אף טען כי יידע את שמעון על כך וכי שמעון לא התנגד, ולאחר מכן כאמור נתן גרסה מעט שונה, לפיה תגובתו של שמעון הייתה הבטחה לפצות את הנתבע בצורה נדיבה.

אגב, הגרסה השנייה, אודות תגובת שמעון בדמות של הבטחה לפיצוי נדיב, הנה גרסה ששומטת

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-26504 נרקיס פתרונות אריזה בע"מ ואח' נ' ברדה ואח'

תיק חיצוני:

את הקרקע תחת דרישת הנתבע ל-100,000 ₪, שכן המשמעות הברורה שלה הנה כי שמעון לא הסכים לסכום המדובר ורק הבטיח "פיצוי נדיב" כביכול, הנמוך בהכרח מהסכום של 100,000 ₪, שהרי אם בתגובה לסכום נקוב שהנתבע נקב לפניו אמר שמעון כי יפצה את הנתבע בפיצוי נדיב, ברור שאין לחשוד בשמעון כי התכוון ליותר ממה שהנתבע עצמו הציע ומשלא אמר שהוא מסכים ל-100,000 ₪, אלא רק כאמור אמר פיצוי נדיב, הפרשנות הברורה לביטוי "פיצוי נדיב" בנסיבות אלה, הוא סכום הנמוך מ-100,000 ₪, אולם כך או אחרת, ממילא דחיתי את גרסת הנתבע שלפיה בכלל יידע את שמעון על אותו הסכום הנוסף.

גם בקדם המשפט שאלתי את הנתבע שאלה ישירה ופשוטה, מתי וכיצד סיכם עם שמעון את שכר הטרחה עבור הגשת התביעה לבית המשפט והתשובה שהתקבלה הייתה "בכל זמן" ו"אמרתי לו כל הזמן". גם תשובה זו אפוא מדברת בעד עצמה, שהרי ברור כי לא מסכמים על שכר טרחה כל הזמן או ב"כל זמן" או על דרך של "כל הזמן אמרתי לו", אלא במועד נקוב.

הנתבע המשיך אפוא לתת שירותים מבלי להעלות ולו במילה דרישה לשכר טרחה נוסף כשהוא עצמו מתנהג בצורה שהולמת את המסקנה שהסדר שכר הטרחה הראשון ממשיך לחול גם על ההליכים הנוספים.

ואם לא די בכל האמור לעיל, בא הרגע שבו הנתבע גבה את שכר טרחתו, לאחר שקיבל לחשבונו סכום של 324,708 ₪. גם כאן האופן בו הנתבע עצמו התנהל, פועלת לרעתו ומחזקת את המסקנה כי לא היה מעולם לא סיכום ולא יידוע ביחס לסכום נוסף כלשהו של שכר טרחה שעל התובעת לשלם מעבר להסכם שכר הטרחה הראשון.

אם היה כל כך ברור לנתבע שבגין הסכם הפשרה מגיע לו 20% + מע"מ מ-231,000 ₪ ובגין ההליכים הנוספים מגיע לו סכום נוסף של 100,000 ₪ + מע"מ, קרי מגיע לו שכר טרחה כולל, בסך של 171,054 ₪, איך ייתכן שגבה הנתבע רק סכום של 139,708 ₪ (324,708 ₪ פחות 185,000 ₪ שהעביר לתובעת), קרי 30,000 ₪ פחות מהמגיע לו. גם כאן לא שמענו כל הסבר מניח את הדעת מאת הנתבע.

הרי הכספים היו בחשבונו של הנתבע ובאותו השלב טרם נוצרה מחלוקת בין הצדדים. כל ההתכתבויות לגבי שכר הטרחה והמחלוקת נוצרו רק לאחר שהסכום של 185,000 ₪ הועברו אל התובעת והסכום לא הסתדר לשמעון, שידע כי 20% + מע"מ מ-324,708 ₪ וכן מ-5,000 ₪, שנגבו בהסכם הפשרה, שווים 77,151 ₪ כולל מע"מ שכר טרחה לנתבע, כך שהיה על הנתבע להעביר לתובעת 247,556 ₪ (324,708 ₪ פחות 77,151 ₪) ולא 185,000 ₪ בלבד.

*** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-26504 נרקיס פתרונות אריזה בע"מ ואח' נ' ברדה ואח'

תיק חיצוני:

איך ייתכן שהנתבע לא גבה לעצמו ולא הותיר אצלו את מלוא שכר הטרחה הלא שנוי במחלוקת כביכול ושגם סוכם כאמור, לרבות ובפרט לעניין אותם מאה אלף ₪. לא קיבלתי כאמור שום הסבר מניח את הדעת מהנתבע גם בעניין זה.

בעדותו בהקשר זה נתן הנתבע להבין שרק לאחר שהתובעת דרשה ממנו סכומים נוספים, רק אז הוא החליט כביכול לעמוד על שלו ולדרוש את מה שבאמת מגיע לו, אבל עדיין לא ברור למה כך פעל ובפרט שאין חולק ואף הוכח כי עד למועד שבו העביר הנתבע את אותם 185,000 ₪ אל התובעת, לא נוצרה עדיין כל מחלוקת בין הצדדים ושמעון כלל לא דרש ממנו יותר מ-185,000 ₪ או כל סכום אחר.

גם ההתנהלות של הנתבע בעת העברת הכספים לתובעת מעידה שלא היה ולא נברא סיכום או יידוע בנושא של שכר טרחה נוסף עבור ההליכים הנוספים, לא בסכום של 100,000 ₪ ולא בסכום אחר.

אוסף כי גם הפרשנות של הנתבע להסכם שהושג בהתכתבות בדוא"ל, כאילו יש לו זכות על בסיס ההסכם לקבל אחוזים מההסכם הפשרה שנחתם בזמנו, הגם שלא שולם דבר על חשבון הסכם הפשרה (למעט אותם 5,000 ₪, שלפי טענת הנתבע נודע לו עליהם רק לאחר זמן רב ואילו לפי שמעון לא כך פני הדברים), לא מקובלת עלי.

בהתכתבות שבין הצדדים, הובהר פעמיים על ידי הנתבע, כי הוא עובד בהתאם להצלחה וגם נאמר במפורש כי הזכויות לשכר טרחה תהיה מהגבייה וגם שמעון הדגיש זאת במסגרת ההתכתבויות בין הצדדים שיצרו את הסכם שכר הטרחה.

ההסתייגות היחידה שהעלה בזמנו הנתבע הייתה למצב שבו התובעת תודיע לו "לרדת מהתיק" או שתקבל הודעה "סגור לו את התיק", כפי שהגדיר זאת הנתבע.

במצב כזה, סייג הנתבע בצדק, כי יהיה זכאי לאחוזים שסוכמו, כדי לא לאפשר ללקוח לעשות לנתבע תרגיל מאחורי גבו, קרי לטעון כי הגבייה לא באה באמצעות הנתבע, ומנגד לקבל את הכספים בהסדר ישיר מול החייבת, לאחר שניתנה לנתבע הוראה "לרדת מהתיק". אולם אין זאת אומרת כי במקרה כזה יהיה זכאי הנתבע לאחוזים מבלי שנעשתה גבייה בפועל. עובדה היא שהנתבע עצמו לא ביקש שכר טרחה כלשהו מהתובעת על בסיס הסכם הפשרה, שלא הניב ולו שקל אחד לתובעת, כשלפי גרסת הנתבע עצמו לא ידע אפילו על התשלום של 5,000 ₪ שכן שולם אלא

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-26504 נרקיס פתרונות אריזה בע"מ ואח' נ' ברדה ואח'

תיק חיצוני:

רק בשלבים מאוחרים יותר.

בהינתן כל האמור לעיל, ברור לחלוטין כי היה זה סביר בהחלט שמנהל התובעת יבין שהסכם שכר הטרחה הראשון, של 20% + מע"מ מהגבייה, ממשיך לחול גם אם הנתבע נוקט בהליכים נוספים ואפילו בהליכים משמעותיים של הגשת תביעה לבית משפט וייצוג בערעור ופתיחת תיק הוצל"פ נוסף.

בנסיבות שכאלה, מנהל התובעת היה רשאי לראות את המשך ההליכים כהמשך טבעי לפתיחת תיק ההוצל"פ, שלא הניב גבייה בפועל (למעט 5,000 ₪) והיה רשאי, בהינתן שתיקת הנתבע במשך כל התקופה הארוכה של ניהול ההליכים והדרך שבה התנהג שתאמה אחת לאחת את הסכם שכר הטרחה הראשון, לחשוב בתם לב שהסכם שכר הטרחה הראשון חל כאמור גם על המשך ההליכים.

טוען הנתבע כי לא ייתכן שבגין כל כך הרבה הליכים הוא יהיה זכאי אך ורק לסכום של 20% + מע"מ מהסכום שנגבה מקום שמומחה בית המשפט אמד את שכר הטרחה הראוי עבור התביעה, הערעור ופתיחת תיק ההוצל"פ השני בסכום מצטבר של 149,000 ₪.

דא עקא, גם אם זה שכר הטרחה הראוי, אין הדבר יכול להועיל לתובע, כאשר מצאתי כי הסכם שכר הטרחה הראשון, המשיך בהסכמת הצדדים לחול על כל ההליכים הנוספים. אוסיף כי הנתבע עצמו טען לשכר ראוי רק כסעד חלופי לסעד של שכר מוסכם של 100,000 ₪ + מע"מ בגין ההליכים הנוספים ודרש כאמור בנוסף גם 20% + מע"מ מהסדר הפשרה בסכום של כ-54,054 ₪.

כאן המקום לציין כי גם לו קיבלתי את הטענה כי היה סיכום של 100,000 ₪ + מע"מ עבור ההליכים הנוספים, גם אז דין התביעה הייתה להידחות והיה על הנתבע להשיב כספים לתובעת.

מאחר ולשיטתי כפי שפורט לעיל בהרחבה, הזכאות לזכר טרחה לפי הסכם שכר הטרחה היה כפוף לגבייה בפועל (למעט אם התובעת מודיעה לנתבע לרדת מהתיק, דבר שלא קרה), לא היה זכאי הנתבע לשכר טרחה כלשהו מהסכם הפשרה, למעט 20% + מע"מ מסכום של 5,000 ₪ שהוא היחיד ששולם בגין אותו הסכם.

לפיכך, לכל היותר היה זכאי הנתבע לו קיבלתי טענתו לגבי הסיכום על 100,000 ₪ לסכום של 118,170 ₪ (20% + מע"מ כפול 5,000 ₪ שווה 1,170 ₪ ועוד 117,000 ₪).

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-26504 נרקיס פתרונות אריזה בע"מ ואח' נ' ברדה ואח'

תיק חיצוני:

בהתאם לכך היה על הנתבע להעביר לתובעת 206,538 ₪ (324,708 ₪ פחות 118,170 ₪), אולם
הועברו רק 185,000 ₪ ונותר גם לפי אופציה זו חוב של 21,538 ₪.

אוסף כי לא הוכח על ידי הנתבע כי הוא שילם מכיסו הוצאות כלשהן עבור התובעת בסכום של כ-
4,000 ₪ או כל סכום אחר ובתצהירו נראה כי אף זנח טענה זו.

אשר על כן, התביעה שכנגד נדחית.

בתביעה ישלם הנתבע לתובעת 62,566 ₪ בגין יתרת כספי הגבייה שלא העביר לתובעת וזאת
בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל (לפי החישוב הבא :
329,708 ₪ שנגבו בפועל (5,000 ₪ מתוך סכום זה כבר שולמו בזמנו לתובעת ישירות), כפול 20% +
מע"מ, שווה 77,151 ₪ ; 324,708 ₪ שנכנסו לחשבון הנתבע, פחות 77,151 ₪ שכר טרחה, שווה
247,566 ₪ להחזר לתובעת, פחות 185,000 ₪ שכבר הוחזר, שווה 62,566 ₪).

בהינתן שהתובעת הנה חברה בע"מ, איני סבור שיש מקום לחייב את הנתבע לשלם לה פיצוי בגין
עגמת נפש (נתבעו 10,000 ₪ בעניין זה).

גם אין לפסוק דבר בגין הסכום של 5,929 ₪ שנתבע, שלפי הטענה שולם כשכר טרחה לנתבע
במהלך ההליך וזאת הן משום שלא הוכח ממה מורכב סכום זה ושעה שממילא נדמה כי מדובר
בסכומים ששולמו עבור הבקשה לעיקול לפני המצאת אזהרה, שסוכם על תשלום נפרד בגינה
וששולמו כנראה בגין אגרת פתיחת התיק בהוצל"פ. אוסף כי לתצהיר הנתבע לא צורפו
אסמכתאות להוכיח את תשלום של הסכום הנטען הנ"ל בסך 5,929 ₪.

בהינתן התוצאה, ישלם הנתבע לתובעת חלק יחסי מאגרות התביעה באותו היחס שבין הסכם
שנתבע ולבין הסכם שהתקבל, קרי בשיעור 69% מהאגרות בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום
תשלום האגרות לגזברות ועד התשלום בפועל לידי התובעת.

כן ישלם הנתבע בהינתן התביעה שכנגד שנדחתה כליל והתביעה שהתקבלה על סכום משמעותי
ובכלל זה שהתקבלה גרסת התובעת ולא גרסת הנתבע, וכן מאידך בהתחשב בהיקף ההליכים
ומשכם שלא היה רב, שכר טרחה בסך של 17,000 ₪.

כל הסכומים ישולמו תוך 30 יום מהיום.

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-26504 נרקיס פתרונות אריזה בע"מ ואח' נ' ברדה ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט